

и затуй вадятъ захарь само отъ таквись растенія, въ които има много захарь. Най-много захарь са намѣрва въ *захарныя трѣстникъ*, който твърдѣ прилича на нашенскыя трѣстникъ или камушь, само растѣ не по блатата, но по сухи и горѣщи мѣстности. Захарныя трѣстникъ, е много по-едъръ отъ нашія камушь: той става до деветъ аршина высокъ, на дебелина по-много отъ единъ грехъ, а листоветѣ му до два аршина дългы. Стеблото на този трѣстникъ е много сочно; соковетѣ на този трѣстникъ, както и на сѣко растеніе са зематъ презъ кореніетѣ отъ земята; сѣко растеніе са храни чрезъ кореня и може да умре отъ гладъ, като животно. Захарный трѣстникъ, на който четвъртата часть отъ тяготата му е захарь въ нашето отечество не расте; но по нашето отечество може да са ражда таквози цвѣкло въ което има твърдѣ много захарь. Ако и да е по-малко захарта въ него отъ колкото е въ трѣстника, но има я обаче толкосъ, колкото да си покрые разноскытѣ и да са припечели отъ неѣ.

Хората твърдѣ отдавна умѣѣтъ да вадятъ захарь отъ захарныя трѣстникъ, но испрѣвѣ тѣ не умѣяли да направѣтъ туй евтено, и затуй захарта была рѣдкость: нея я носѣли въ джепъ богатытѣ хора, като едно време ефето, и си почерпвали съ нея пріятелитѣ. Да вадятъ захарь отъ цвѣкло са сѣ заловили отъ шестдесетъ години насамъ, и сега по Европа не сѣ малко таквизи *захарны работилница*, дѣто правѣтъ захарь отъ цвѣкло. За да са извади отъ трѣстникъ или цвѣкло захарь, трѣба трѣстникътъ да са изетиска, а цвѣклото да са смачка и изетиска; тогасъ отъ тѣзи растенія ще изтече мѣтна, тъмна, сладка жидкость. Този захаренъ сокъ прѣчистятъ,